

Un desembre d'art

El paper més prim

Albert Colomer utilitza el paper de sobres d'infusions en la seva primera exposició

Vic

Jordi Vilarrodà

El paper més lleuger que hi ha és el que es fa servir per als sobres de les infusions. I és sobre aquest paper que l'arquitecte i pintor Albert Colomer ha treballat, en les obres que conformen la seva primera exposició individual. "16.5 grams per metre quadrat a doble cara" és el títol descriptiu de la mostra que des de dijous es pot veure a la delegació del Col·legi d'Arquitectes, a Vic. El per del suport i la forma de treball de l'artista, pintant per les dues bandes d'aquesta matèria fràgil i gairebé transparent.

Treballant al límit, Colomer vol "posar en valor la pintura, emfasitzar allò que és essencial" més enllà de teles i marcs. D'aquest propòsit en forma part també l'ús dels grans formats sobre els quals aplica pintura acrílica amb pigments que ha obtingut ell mateix. L'aplicació de la pintura esquinça algunes vegades el paper prim "però els estrips passen a formar part de la mateixa pintura". Això converteix cada obra en una aventura difícil de planificar perquè "pel camí van passant coses". Treballar per les dues cares fa que la pintura –amb un cromatisme molt ric– "vagi endavant i enrere, mesclant les dues cares". A

Albert Colomer, enmig de les obres que pengen al mig de la sala per veure el treball per les dues cares del paper

l'acabar, decidirà quina és la bona, però a la sala se'n poden veure algunes per les dues cares.

Amb formació de pintura

a l'Escola d'Art de Vic, Colomer pinta en les hores que la feina d'arquitecte a l'estudi Colomer-Aceves li deixa lliures. D'un treball a l'Escola

d'Art amb papers de filtre li va sorgir, precisament, aquesta idea d'espremer al màxim les possibilitats del suport.

Pintura i anatomia

L'obra de Pep Admetlla conviu a Sant Joan amb motllos de diferents parts del cos humà

St. Joan de les Abadesses

J.V.

La història de la medicina deu molt a l'art. Al metge flamenc Andreas Vesal, per exemple, que al segle XVI va començar a dibuixar les poques disseccions de cadàvers que llavors es feien, amb una precisió extraordinària. Aquesta relació és la que invoca Pep Admetlla en l'exposició "Apunts d'anatomia", que dissabte es va inaugurar a l'Espai Art Abadia de Sant Joan, on es podrà veure fins al 6 de març.

Les obres de l'artista gironí, que neixen de l'estudi dels textos i dibuixos de Vesal, conviuen i connecten

en aquesta mostra amb uns altres elements singulars: motllos de guix que representen diferents parts del cos humà, datats entre finals del segle XIX i principis del XX, que s'utilitzaven per ensenyar els futurs metges. Les peces han estat cedides pel Museu d'Història de la Medicina. Pel seu director, el metge Xavier Sierra, la simbiosi entre un creador contemporani i aquestes peces "mostra la medicina com a part de la cultura".

Admetlla, per la seva part, reconeix una certa "obsessió per tema de l'anatomia" que el va portar cap a aquest terreny. Les obres que mostra són "peces de taller" que en

Pep Admetlla, aquest dissabte a l'Espai Art Abadia amb dues de les obres inspirades en els treballs sobre anatomia

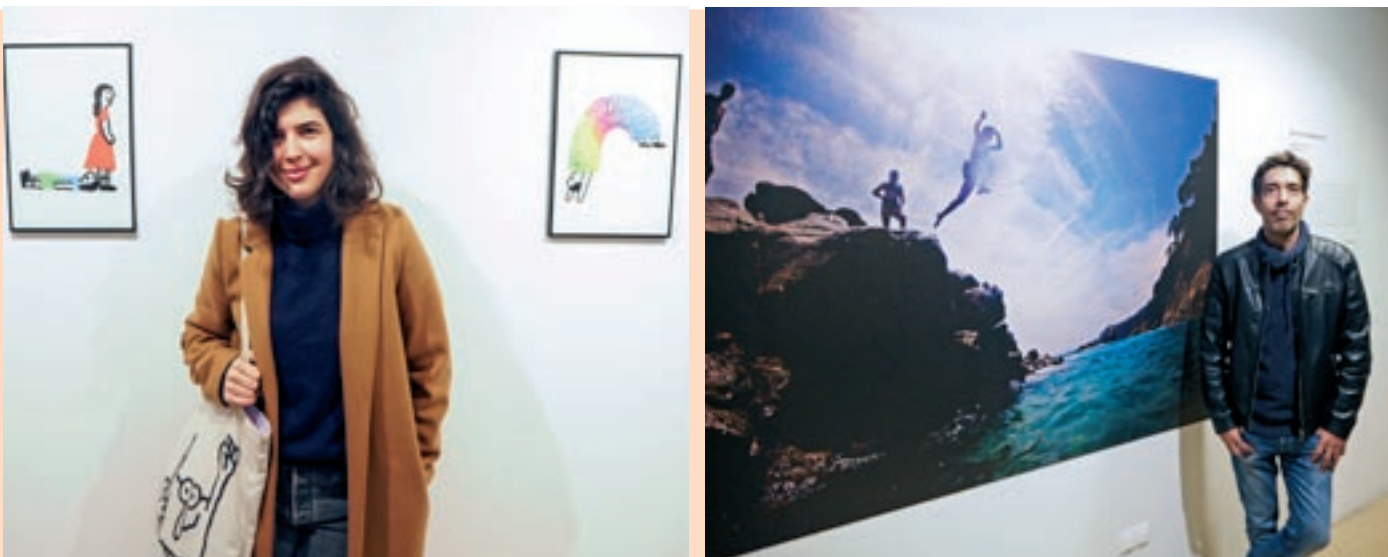
principi no tenia intenció d'exposar. "És un petit resum de les coses que treballo pensant en aquest gran desconegut que és el cos humà,

ens faríem creus de la gent que no sap què tenim dins nostre i com està disposat". La trajectòria d'Admetlla està marcada pel seu interès

en disciplines de ciència i tècnica –l'arquitectura per exemple– que l'han dut a expandir el seu horitzó com a creador.

Gemma Capdevila i Albert Alemany exposen a ACVic

Vic Les obres d'Olga Capdevila (a l'esquerra) ocupen la sala on l'ACVic Centre d'Arts Contemporànies porta a terme un cicle dedicat als il·lustradors osonencs. Capdevila hi presenta obres realitzades en l'última dècada "no pensats per ser exposats sinó com a dietari", on reflecteix amb humor moments de la vida quotidiana, les relacions o la infància. A l'àmbit de L'Aparador, continua el cicle Relats fotogràfics amb el fotoperiodista Albert Alemany (a la dreta) i un text de l'escriptor Ramon Mas.

ALBERT LLIMÓS